

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΦΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησίαι . . . Φρ. γρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐ-
ρώπῃ Φρ. γρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρουβλ. 25
Ἐξάμηνου τὰ ἡμίση.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτησίαι . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Λιγ. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας Φρ. γρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἐτήσιαι.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον δύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεωρήσις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—(Μα-
κεδονικὰ) Ἡ Ἡθαθία.—**Ποικίλα.**—**Κυπριακὰ νομίσματα.** Τὰ
ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μαξιμίνου κοπέντα.
—**Οἱ ἐν τῷ Μουσείῳ Κωνσταντινουπόλεως Σαρκοφάγοι.**—**Ἡ**
Δευτέρα Μήτις (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον τῆς ἐβδομάδος ταύτης γεγονός
εἶναι ἀναμφερίστως ἢ ἐν Ἰταλίᾳ ἐπελθοῦσα ὑπουργικὴ
μεταβολὴ μετὰ πρωτοφανεῖς ὄλας περιπετείας ἐν τῇ
κοινοβουλευτικῇ ἱστορίᾳ τῶν συνταγματικῶς κυβερνω-
μένων κρατῶν. Ἡ γαλλικῶ αἵματι ἀναγεννηθεῖσα Ἰτα-
λία, προσχωρήσασα τῇ πυραμίδι τῶν νεωτέρων Χεώπων,
ἀπώλεσε βαθμυδὸν τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἰσορροπίαν καὶ
ἤρξατο ἐν μέρει ἀποστερουμένη τῶν ὀφελειῶν, ἃς οἱ
τοῦ Πεδεμοντίου ἄνδρες, καρπούμενοι τὰς πολιτικὰς
μεταβολὰς καὶ τὰς ἱστορικὰς περιστάσεις τῶν καθ' ἡμᾶς
τελευταίων χρόνων. τῇ ἰδίᾳ προσεπορίσαντο πατρίδι καὶ
ἀνέδειξαν αὐτὴν ἀξίαν νὰ παρακαθίσῃ ἐν τῇ χορείᾳ τῶν
μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Ἐὰν σήμερον διετέ-
λουν ἐν τοῖς ζῶσιν οἱ Καβούρ, οἱ Λαμάρμορα καὶ λοι-
ποί, καιρίως ἤθελον θλιβῆ ἐπὶ τῇ ἐπιγενομένῃ τῇ χερ-
σονήσῳ καταστάσει, βαινοῦση πάντοτε κατὰ κρημνοῦ
συνεπιὰ τῆς στρεβλῆς πολιτικῆς τῶν διαδόχων τῶν
μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν, ὅσοι τὴν μεγαλομανίαν ἐν τῷ
πολιτικῷ αὐτῶν προτάξαντες προγράμματι, οὐ μόνον
ἑαυτοὺς ἐξέροψαν ἀπὸ τοῦ εἰς ὃ ἀνῆλθον μεγαλείου,
ἀλλὰ καὶ τὴν πατρίδα παρέσυραν εἰς λαβύρινθον δυσχε-
ρειῶν, ὧν τὸ κατάντημα εἶναι ἢ ὀλοσχερῆς οἰκονομικὴ
ἐξάντλησις τοῦ νεαροῦ βασιλείου καὶ ὁ ἐπικείμενος κίν-
δυνος δεινῆς ἅμα καὶ πρωτοφανοῦς σχεδὸν ἐν τῇ ἱστο-
ρίᾳ τῶν νεωτέρων ἐθνῶν χρεωκοπίας. Καὶ ἀληθῶς τὸ
ἔργον τοῦ μεγάλου τῆς Ἰταλίας πατριώτου, τοῦ συντε-
λέσαντος τὴν ἰταλικὴν ἐνότητα καὶ παγιώσαντος αὐτὴν
διὰ τῆς φιλοπατρίδος πολιτείας τοῦ ὄντως φιλοπόλιδος
Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, δεινῶς διασαλεύεται διὰ τῆς
ἐξακολουθήσεως τῆς πολιτικῆς, ἢν, ἐγκαινισθεῖσαν ὑπὸ
τοῦ μακαρίτου Δεπρέτη διὰ τῆς προσχωρήσεως τοῦ βασι-
λείου εἰς τὴν ὑπογραφεῖσαν τῷ 1879 συνθήκην συμμαχίας

τῶν αὐτοκρατοριῶν τῆς μέσης Εὐρώπης, ἐφήρμοσεν εἴτα
ὁ κόμης Ροβιλὰν σὺν τῷ ἐκ Σικελίας πολιτευτῇ καὶ
ἡξιούτῳ παρὰ τοῦ δαυδίου Ρουλιέλιμου τοῦ ἀνωτέ-
ρου τῶν γερμανικῶν παρασήμων, ἐξηκολούθησε δὲ
καὶ ὁ τοῦ κ. Κρίσπν διάδοχος διὰ τῆς ἀνανεώσεως τῆς
τριπλῆς συμμαχίας ἐπὶ ἐξαιτίαν κατὰ ἰούνιον τοῦ πα-
ρελθόντος ἔτους. Ἡ τῆς Ἰταλίας προσχώρησις εἰς τὸ
ἄρμα τοῦ συμμαχικοῦ δεσμοῦ τῶν τῆς μέσης Εὐρώπης
κρατῶν, προκαλέσασα τὴν ρῆξιν πρὸς τὴν ὁμόφυλον
καὶ εὐεργέτιδα Γαλλίαν, ἥτις μετὰ μεγάλης λύπης βλέ-
πει τὴν ὁμορον δύναμιν ἀναποδοῖδουσαν δι' ἀπολα-
κτίσεως τῆς φιλίας τῆς δυνάμεως ταύτης τὴν ὀφειλο-
μένην αὐτῇ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ παγιώσει τοῦ νεωτέ-
ρου ἰταλικοῦ βασιλείου διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ἐν Μαγέντα
καὶ Σολφερίνω αἵματος τοῦ ἄνθους τῆς γαλλικῆς νεο-
λαίας, συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἐξαντλή-
σεως τῆς Ἰταλίας καὶ ἐπίνεγκε τὴν ἐκκρεμῆ ὄλως ἐκεῖ
κατάστασιν ἕνεκα τῶν δεινοπαθημάτων τοῦ λαοῦ, βλέ-
ποντος ποῦ τὸ κακὸν νὰ καταντήσῃ δύναται μετὰ τοιαύ-
την οἰκονομικὴν καχεξίαν καὶ στείρωσιν τῶν οἰκονομι-
κῶν τῆς χώρας αὐτοῦ πηγῶν. Ἀπανταχοῦ τοῦ βασι-
λείου ἢ μόνη ἀκουομένη κατακραυγὴ εἶναι ἢ στρεβλὴ πο-
λιτικὴ τῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἥς ἐγκαταλειπομένης συνέπεια
δύναται νὰ ἦναι οὐ μόνον ἢ τῆς Ἰταλίας ἀπαλλαγὴ ἀπὸ
τοῦ βαρέως ἐπὶ τῶν στέρνων αὐτῆς ἐπικαθημένου ἐφιάλ-
του τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου, ἀλλὰ καὶ ἢ βελτίωσις τῶν
οἰκονομικῶν, ἢ ἀνακούφισις τοῦ ἀτυχοῦς φορολογου-
μένου καὶ ἢ ἀναγέννησις βαθμυδὸν τῆς οἰκονομικῆς πί-
στεως τοῦ βασιλείου, ἢ ταχέως ἐπερχομένη ἅμα τῇ ἀπο-
κhrύξει τῆς νῦν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῇ ἀπαλλαγῇ
τῶν πρὸς τὰς συμμάχους ὑποχρεώσεων τοῦ ἀνακτοβου-
λίου Ρώμης. Αὕτη ἢ ἱστορία τῶν τελευταίων δύο ἐτῶν
τοῦ ἰταλικοῦ κοινοβουλίου ἡλίου φαεινότερον τεκμη-
ριοῖ ὅτι αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπελθοῦσαι ὑπουργικαὶ κρι-
σεις προέκυψαν ἐκ λόγων οἰκονομικῶν, στενωτάτα πρὸς
τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν συνδεομένων, καὶ ὅτι τὰ
διαδραματισθέντα γεγονότα ἐπὶ μακρὸν ἔτι θὰ ἐπανα-
λαμβάνωνται χρόνον, ἐὰν μὴ συνετώτεραι σκέψεις προ-
τανεύσωσιν ἐν ταῖς συζητήσεσι τῶν συμβούλων τοῦ βα-
σιλέως Οὐμβέρτου καὶ ἀποσκορακισθῇ τὸ ἐπιβλαβὲς
τῇ χώρᾳ πνεῦμα μεγαλομανίας τῶν διαδεχομένων ἀλλή-
λους διευθυντῶν τῆς τοῦ βασιλείου πολιτικῆς. Τῇ 21
Ἰανουαρίου παρελθόντος ἔτους ὁ κ. Κρίσπης, ἐπιθυμῶν
νὰ εὕρῃ πόρους πρὸς κάλυψιν δαπανῶν ἀναγκαίων εἰς
τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων, εἰσήγαγεν εἰς τὴν